

ಬಿಸಿಲು
ಚೆಳೆದಿಂಗಳು
 ಡಾ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಜಿ
 swamiji@taralabaluru.org

ಇರುಳ ವಿರುದ್ಧ ಬೆಳಕಿನ ಯುದ್ಧ!

ಶಾಸಕಾಗ್, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಇವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬ ಸೌಧದ ಮೂರು ಬಲವಾದ ಸ್ತಂಭಗಳೆಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕಂಬಗಳು ದುಬಿಕಲವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ಕಳಚಿಬೀಳತೋಡಿಗಿವೆ. ಯಾವಾಗ ಯಾರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಬೇಳುತ್ತವೆಯೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ನಿಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಕ್ಷೇಗಳು ಸದ್ಯಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ಷೇಗಳನ್ನು ಸದ್ಯಧಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವ ಪತ್ರಿಕಾರಂಗ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಅಡ್ಡಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿವೆ. ಆದಳಿತ ನಡೆಸುವರವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸದ್ಯ ತೂಗುಗತ್ತಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ (Uneasiness lies in the head that wears crown) ಎನ್ನುವ ಮೂರು ತೀರು ಹಳೆಯಿದುಯಿತು. ಆವರ ಕ್ಷೇಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರವೇ ಆವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಶಿರಸ್ತಾಂವಾಗಿದೆ (helmet). ಆವರನ್ನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಂದ ಜನರೇ ‘ತಲೆದಂಡ’ ತರಪೇಕಾದ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪರಿಣಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನೆಂದು ಯಾರೂ ಉಂಟಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯವೂ ಹಿಂಸೆ, ಕ್ರಿಯೆ, ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಭಯದ ವಾತಾವರಣಾದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಜನತೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದು ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾಗೂ ಕಾರಣ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭಾವಂತ ನಾಗರಿಕರ ಅಭಾವ ಮತ್ತು ಅಸಂಘಟನೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರವೆಂಬುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಂದು ಅವಿಜ್ಞಿನ್ (inseparable) ಭಾಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಇದು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಬೆಂಬಲಿಂದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದ ಇದುವರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಸರಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರದ ಆರೋಪದಿಂದ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಜನಮನ್ಯಾಸೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ಬ್ರಹ್ಮನಿರಸನಗೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಮತದಾರರು ಪ್ರತಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಕಿರುತ್ತಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಆದಳಿತಾರೂಢಿ ಸರಕಾರ ಹಿಂದಿನ ಸರಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದೇ ಸರಕಾರ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಬೇರೊಂದು ಸರಕಾರ ಬಂದಾಗ ಕಡಿಮೆ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ವಿರೋಧಾಭಾಸ. ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರದ ‘ಬೆಳವಣಿಗೆ’ಯ ಒಂದು ವಾರೆ ನೋಟ! ಇಂದಿನ ಕೊಳಕು ರಾಜಕಾರಣಾದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತನಾಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಸ್ನೇಹಿತ ಹಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಆದಳಿತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರಲ್ಲ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರಲ್ಲ ಎಲ್ಲರ ಕ್ಷೇಗಳೂ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಿನಗೊಂಡಿವೆ. ವೃಭಿಕಾರದ ಆರೋಪ ಹೊತ್ತು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗಿ “Let him who is without sin, cast the first stone” ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ ‘ಪಸುಕ್ಕಿಸ್ತು’ ಈಗ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಕಾರ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಶಾಸನಬುದ್ಧಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟವರೆಂದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯಾಚುನಾವಣಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಟಿ.ಎನ್. ಶೇಷನ್. ಮದಿಸಿದ ಆಸೆಯಂತ್ತದ್ದು ರಾಜಕಾರಣೆಗಳನ್ನು ನೀತಿಸಂಹಿತೆಯ ಅಂಕುಶದಿಂದ ತಿಬಿದು ಆವರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಆದರೆ ನಿವೃತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಃ ಆಸೆಯಾಗಲು ಹೋಗಿ ಮತದಾರರ ಅಂಕುಶದಿಂದ ಫಾಸಿಗೊಂದು ಮತ್ತೆಂದೂ ಮೇಲೇಳದಂತೆ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಸೇರಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಸ್ನಪ್ರವಾಗಿದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಲೋಕಾಯಕ್ತ ನ್ಯಾ. ವೆಂಕಟಾಚಲ ಅವರು ಹೋದಮೇಲೆ ಅಂಥವರು ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಅವರ ನಂತರ ಒಂದ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ಆದರೆ ದೃಢ ನಿಲುವಿನ ಇಂದಿನ ಲೋಕಾಯಕ್ತ ನ್ಯಾ. ಸಂತೋಷ ಹಗ್ದೆಯವರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೂ ಕ್ರಮೇಣ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾವೈಖರಿಯಿಂದ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಿಪಾದ ಧಾರ್ಪ ಮೂಡಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಸ್ನಪ್ರವಾದರು. ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಆವರು ತಮ್ಮ ಸಾಫ್ಟ್‌ಸ್ಕೇ ರಾಜಿನಾಮೆ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಆದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಎರಡು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಯುವ ಅಂಕೊಕಾರರಾದ ಪ್ರತಾಪ ಸಿಂಹ ಆವರು “ಸಮಾಜವೇಕೆ ಕುಟಿತಗೊಂಡಿಲ್ಲ, ಎದ್ದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಸಮಾಜದ ಜಡತ್ವವನ್ನು, ಅಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಬೆತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸುಸ್ವಾಂ. ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ, ಅಧಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ, ಜಾತಿಮತಗಳ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಆಯಾಯ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಆಯಾಯ ಜಾತಿಯ ಜನರು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ಹೋದಾಟ ಮಾಡಿದಂತೆ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲು ಯಾರೂ ಮುಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ಪೆಟ್ಲೋಲ್, ಡೀಸೆಲ್ ಬೆಲೆ ಪರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ‘ಭಾರತ ಬಂದ್ರ’ ಆಚರಿಸಿದಂತೆ ನ್ಯಾ. ಹಗ್ದೆಯವರ ರಾಜಿನಾಮೆ ವಿರೋಧಿ ಯಾರೂ ‘ಕನಾಟಕ ಬಂದ್ರ’ ಕರೆ ಹೊಡಿಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಜನರ ಬದುಕಿನ ಜೀವನಾಡಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರವೆಂಬ ಶಬ್ದ ಸೀಮಿತ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಸರಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ನೇತಾರರ ಬ್ರಹ್ಮ ನಡೆವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ‘ಬ್ರಹ್ಮಾಚರ’ ಎಂಬ ಪದದ ಮೂಲ ಶಾಖಿಕ ಅಧಿಕಾರ ಹರವು ವಿಸ್ತೃತವಾದುದು. ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮಾಚಾರಿರವಾದ, ನೀತಿಬಾಹಿರವಾದ ನಡವಳಿಕೆ ಯಾರಿಂದಲೇ ಫಳಿಸಲಿ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರವನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಂತಹ ಅಡ್ಡಾರಿಯನ್ನು ತುಳಿಯದೆ “ಅಚಾರಕ್ಕೆ ಅರಸಾಗು, ನೀತಿಗೆ ಪ್ರಭುವಾಗು, ಮಾತಿನಲಿ ಚೊಡಾಮಣೆಯಾಗು” ಎಂದು ಆಶಿಸಿದರು ನಮ್ಮ ಜನಪದರು.

ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ ನಿನ್ನ
ನೀಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಹು ನಾಲಿಗೆ
ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪರರ ದೂಷಿಪುದಕೆ
ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವಂಥ ನಾಲಿಗೆ

ಎಂದು ನಾಲಗೆಯ ನಂಜನ್ನ ಕಳೆದು ಹರಿಯ ಸೃಂಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹಾಡಿ ಹರಿಸಿದರು ದಾಸವರೇಣ್ಯಾರಾದ ಪುರಂದರದಾಸರು. ‘ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆ ಇದೇ ಜನ್ಮ ಕಡೆ’ ಎಂದು ಬೇವನದ ಸರಿ ದಾರಿಯನ್ನ ತೋರಿಸಿದರು ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರು. ಅಂತಹ ದಾರಿಯನ್ನ ತುಳಿಯಲು ಇರುವ ಅಡ್ಡ ಆತಂಕಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನ ವಿವರಿಸುವ ಹಿತೋಪದೇಶದ ನುಡಿ ಹೀಗಿದೆ:

ಯೋವನ ಧನಸಂಪತ್ತಿ: ಪ್ರಭುತ್ವಮವೇಕತ್ವ |
ವಿಕ್ಕಿಕುಮಷ್ಟಪಫಾರಾಯ ಕಿಮು ಯತ್ತ ಚಕುತ್ವಯಂ ||

ಇದರ ಅರ್ಥ: ಯೋವನ, ಹಣ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅವಿವೇಕತನ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಅನಂಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇವು ನಾಲ್ಕು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವೈಕ್ಯಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಗತಿ? ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸೌಕ್ರೀಯ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಒಂದು ಅಪರೂಪದ ಪ್ರಸಂಗ ಕ್ರಿ.ಶ. 7ನೇಯ ಶತಮಾನದ ಮಹಾಕವಿ ಬಾಣಭಟ್ಟನ ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಈ ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಕನ್ನಡದ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲ. ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗಂಧವಣಕ್ಕಿನೆ. ಬಾಣನ ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಗ್ರಂಥದ ಕಥಾನಾಯಕಿ. ಉಜ್ಜಾಯಿನೀ ಪಟ್ಟಣದ ಅರಸನಾದ ತಾರಾಪೀಡನ ಮಗ ಚಂದ್ರಪೀಡನ ಪತ್ರಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ “Novel, Novelist” ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ “ಕಾದಂಬರಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ/ತಿಳ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಧ್ಯ ಬಾಣನ ಈ ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಕಥಾಶ್ಲೇಖಿಯಿಂದ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲದಿಂದ ಬಂದ ಈ ಶಬ್ದ ಕನ್ನಡದ ಹೆಗ್ಲಿಕೆ. (ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ‘ಉಪನ್ಯಾಸ’, ಕಾದಂಬರಿಕಾರಿಗೆ ‘ಉಪನ್ಯಾಸಕಾರ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ). ಸಂಸ್ಕೃತಕಾಹಿತ್ಯ ವಾಚ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬಾಣಭಟ್ಟನ ಈ ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಗ್ರಂಥವನ್ನ ಕುರಿತು “ಕಾದಂಬರೀರಸಜ್ಞಾಂ ಆಹಾರೋಪಿ ನ ರೋಚತೇ” ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೆಚ್ಚೆಗೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಾಧವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಶಬ್ದದ ಮೇಲೆ ಶೈಫೆಯನ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. “ಕಾದಂಬರೀಗ್ರಂಥ ರಸಾಸ್ನಾದನೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯವೂ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಒಂದು ಅರ್ಥ. “ಶಾಬ್ದಿಕವಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿ ಎಂದರೆ ಕದಂಬ ಹೂವಿನಿಂದ ತಯಾರಾದ ಮದ್ಯ/ಮದಿರೆ. ಅದನ್ನ ಆಸ್ತಾದಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯವೂ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥ.

ಬಾಣಭಟ್ಟನ ಈ ‘ಕಾದಂಬರೀ’ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಾರ್ಥಣಾಗದಲ್ಲಿ ‘ಶುಕನಾಸೋಪದೇಶ’ ಎಂಬ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಜ್ಜಾಯಿನಿಯ ಮಹಾರಾಜ ತಾರಾಪೀಡ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಚಂದ್ರಪೀಡನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪ್ರಣ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯುವರಾಜಾಭಿಷೇಕ ನಡೆಯಲು ಒಂದರಿಂದ ದಿನವಿದ್ದಾಗ ಚಂದ್ರಪೀಡನು ಶುಕನಾಸ ಎಂಬ ಹಿರಿಯ ಮಂತ್ರಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಕಾರಣದ ಹೊಣಗಾರಿಕೆಯನ್ನ ಹೊರಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರಪೀಡನಿಗೆ ರಾಜತಂತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಶುಕನಾಸ ನೀಡಿದ ಕೆಲವೊಂದು ಉಪದೇಶದ ಮಾತುಗಳ ಸಾರಾಂಶ ಹೀಗಿದೆ. ಈ ಹಿತೋಪದೇಶದ ಮಾತುಗಳನ್ನ ಯುವರಾಜ ಚಂದ್ರಪೀಡನಿಗೇ ಏಕ ಆಧುನಿಕ ಯುವರಾಜ/ಯುವರಾಣಿಯರಂತಿರುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕ/ಯುವತಿಯರಿಗೂ ಮದುವೆಗ ಮುನ್ನ ಹೇಳಬೇಕಿಸುತ್ತದೆ:

“ಮಗು, ಚಂದ್ರಪೀಡ! ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನಾದ ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡುವುದೇನಿದೆ? ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಿರುವ ಯೋವನವೆಂಬ ಮದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತ್ತಲು. ಆ ಕಾಗ್ನತ್ತಲನ್ನ ಓಡಿಸಲು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಿಂದಾಗಲೀ, ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪಿಯಿಂದಾಗಲೀ, ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭಯಿಂದಾಗಲೀ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವ ಬಣ್ಣಯಾದ ಮದ ಮತ್ತೊಂದು ಭೀಕರವಾದ ಕತ್ತಲು. ಅದು ನಿನ್ನ ಕೆಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಜ್ಞರ ಯಾವ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ಉಪಶಮನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯವಾಸನೆ ಮತ್ತು ಮೋಹದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಷವನ್ನು ಯಾವ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ನಿವಾರಣಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಸುಖಿವೆಂಬ ಅಮಲು ನೆತ್ತಿಗೇರಿದರೆ ಬೆಳಗಾರದೂ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ವಿಜ್ಞರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗಭರ್ತೀಮಂತಿಕೆ, ಏರು ಜವ್ವನ, ಅಪ್ರತಿಮ ಸೌಂದರ್ಯದ, ಅಪರಿಮಿತ ಅಧಿಕಾರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆಯನ್ನ ಕೆಡಿಸಿ ಅನಧಿಪರಂಪರೆಯನ್ನಾಂಟಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದರೆ ಸೇರಿದವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಕತೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತು. ಎಷ್ಟೇ ಓದಿ ಸುಶೀತನೆನಿಸಿದ್ದರೂ ಯೋವನವು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲುಪಿತೋಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಳ್ಳಿಗೆ ಮಂಹು ಕವಿಯುತ್ತದೆ. ರಾಜರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಕಡಿಮೆ; ಹೊಗಳುವ ಭಟ್ಟಂಗಿಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ರಾಜರು ಮುಖಿಸುತ್ತಿ ಮಾಡುವವರ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಷ್ಪರದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತು ಕೆಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹೋರ್ಡೆಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಮುಖಿಸ್ತೇ ಮಸಿ ಬಳಿಯುತ್ತದೆ. ದೀಪದ ಜ್ಞಾಲೆ ಏಷ್ಟೇ ಬೆಳಗಿದರೂ ಅದು ಸುತ್ತಲ್ಲ ಉಗುಳುವುದು ಕಷ್ಟದ ಹೊಗೆಯನ್ನೇ ತಾನೆ?”

ಹಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನವರಾದ ನ್ನು. ಹಗೆಡೆಯವರು ಚಂದ್ರಪೀಡನಂತೆ ಯುವಕರಲ್ಲ. ಧನಕನಕೆ ಸಂಪತ್ತಿನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಧನಿಕರಲ್ಲಿ ಶೈತ್ಯಾಷ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ನಾಯಾಧಿಶರಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅವಿವೇಕ ನೆಲೆಯೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜೀನಾಮೆಯ ಮೂಲಕ ಲೋಕಾಯಕ್ತ ಹದ್ದೆಯನ್ನ ತ್ಯಾಜಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರದ ಮೋಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸೌಕ್ರೀಯ ಪರಿಧಿಗೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯವಾಗ್ಯಪ್ರತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನ ತ್ಯಾಜಿಸಲು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನಂಥಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಭೀತಿ ಸಾವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿತ್ತು. “Power corrupts man” (ಅಧಿಕಾರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ). ಆದರೆ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗ “Absolute power corrupts absolutely” (ಪರಮಾಧಿಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ). ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಕವಾಗಿ “Power attracts corruptible” (ಅಧಿಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮರನ್ನ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ) ಎನ್ನುವ ಮಾತೂ ಇದೆ. ಅಧಿಕಾರವನ್ನ ಕುರಿತು ಅನುಭವಿಗಳು ಆಡಿದ ಈ ಯಾವ ಮಾತೂ ಅಧಿಕಾರಮೋಹವಿಲ್ಲದ ನ್ನು. ಹಗೆಡೆಯವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೀಪದ ಬುಡದಲ್ಲಿಯೇ ಕತ್ತಲು ಎಂಬಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರವನ್ನ ತನಿಬೆಮಾಡುವ ಕೆಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರದ ಅರೋಪಗಳಿವೆ. ಲೋಕಾಯಕ್ತರಿಗೆ ಪರಮಾಧಿಕಾರವನ್ನು

ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾ. ಹೆಚೆಯವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿದ್ದರು ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸುವುದು ಸಮಂಜವಾಗಲಾರದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ನೀಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಾಧುವೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಪರಮಾಧಿಕಾರವನ್ನಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕರವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ. ಅವರ ತಂದೆ ಕೆ.ಎಸ್. ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಆಗಿನ ಪ್ರಥಾನಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಥಿಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ (ಅ)ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡೆದ್ದು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ಹುದ್ದೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹೆಗ್ಡೆಕೆಗೆ ಪ್ರತಿರಾದರು. ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗ. ರಾಜೀನಾಮೆ ವಾಪಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ಮತ್ತಿತರ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಮುಖಿರು ಖಿದ್ದಾಗಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಒತ್ತುಡಕ್ಕು ಮಣಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದ ನ್ಯಾ. ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಹತಾತ್ಮನೆ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ್ದು ಅನೇಕರಿಗೆ ವಿಸ್ತೃಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ್ನು ಕೆಲವರು ಬಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ನುಡಿಗಟ್ಟಾದ ‘ಕೆಸರನಲ್ಲಿರುವ ಕಮಲ ಕೆಸರನ್ನು ಅಂತಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕಮಲವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯತ್ತದೆ’ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ರಾಜಕೀಯ ಲೇಪನ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತು ಕಾರ್ಯಕರವನ್ನು ನೀಡುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಈಡೆರುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಯಕ್ಕಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಬೀಸೋ ದೊಕ್ಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯೇ ಆಧವಾ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಗದಾಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಲು ಲೋಕಾಯುಕ್ತರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಲಪಡಿಸಲಾಗುವುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಲವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಕಬಂಧ ಬಾಹುಗಳು ಇಡೀ ನಾಡನ್ನೇ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವರಿಗೆ ಎಂಟೆಯೇ ಬೇಕು. ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ನ್ಯಾ. ಸಂತೋಷ ಹೆಗ್ಡೆಯವರ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾಡಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕವಿಗಳಾದ ಎಚ್.ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಶಿರುತೆಯೆ ಖ್ಯಾತನಿದೇಂಶಶಕ ಟಿ.ಎನ್. ಸೀತಾರಾಮ್ ಅವರ ‘ಮುಕ್ತ ಮುಕ್ತ’ ಧಾರಾವಾಹಿಗೆ ಬರೆದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗೆ ಅನ್ವಯಕವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ:

ತನ್ನವರಣಿ ಸೆರೆಮನೆಯಾದರೆ
ಜೀವಕೆ ಎಲ್ಲಿಯ ಮುಕ್ತ
ಚೆಳಕಿನ ಬಟ್ಟೆಯ ಬಿಟ್ಟುವ ಜೊತೆಗೆ
ಬಯಲೇ ಜೀವನ್ನು!

ಹೂಮೋಗವಾಡದ ಇರಿಯುವ ಮುಳ್ಳೆ
ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ನಿನ್ನಾಟ !
ಚೆಳಕಿನ ಕೂಸಿಗೆ ಕೆಂಡದ ಹಾಸಿಗೆ
ಕಲಿಸಿದ ಜೀವನ ಪಾಠ!

ಇರುಳ ವಿರುದ್ಧ ಚೆಳಕಿನ ಯುದ್ಧ
ಕೊನೆಯಲ್ಲದ ಕಾದಾಟ !
ತಡೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕು
ಸೋಲಿಲ್ಲದ ಹೋರಾಟ !

7.7.2010

ಶ್ರೀ ತರಜಬಾಳು ಜಗದ್ಗುರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆರೆ

